

ИЗЈАШЊЕЊЕ

На другој седници свих судија Прекршајног апелационог суда у Београду 27.05.2016.године на питање: "шта радити са возилима са неоригиналним бројем шасије који су као страна роба били предмет царинског прекршаја увоза без пријаве царини, у ситуацији када није донета осуђујућа пресуда?". Гласала сам против предлога правног схватања да ће се ти предмети одузети применом члана 232 Закона о прекршајима, о чему суд доноси посебно решење, којим ће одлучити и о начину поступања са предметом.

Образложење:

Одредбама члана 32 Закона о прекршајима прописане су прекршајне санкције које се могу прописати за прекршај. Између осталих, за прекршај се могу изрећи заштитне мере, међу којим мерама спада и заштитна мера одузимања предмета а услови под којима се ова заштитна мера изриче прописани су одредбама члана 54 истог закона. У ставу 5 члана 54 Закона о прекршајима прописано је да се предмети који су употребљени или су били намењени за извршење прекршаја или који су настали извршењем прекршаја могу одузети и кад се прекршајни поступак не заврши пресудом којом се окривљени оглашава одговорним ако то захтевају интереси опште безбедности или разлози морала и у другим случајевима одређеним посебним законом, те да се о томе доноси посебно решење на које окривљени има право жалбе. На основу напред цитираних одредаба Закона о прекршајима, а по мом мишљењу, возила са неоригиналним бројем шасије као страна роба која је предмет царинског прекршаја не може бити предмет легалног промета нити се може регистровати али њихово одузимање не захтевају интереси опште безбедности нити пак разлози морала, неспорна је својина лица од кога су ти предмети одузети и лице од кога су предмети привремено одузети, а није донета осуђујућа пресуда може располагати с том робом у смислу коришћења резервних делова или их употребити на неки други начин. Чињеница је да их не може регистровати за саобраћај, па из тих разлога није ми познато који су то интереси опште безбедности нити пак разлози морала који захтевају одузимање ових предмета и у случају када није донета осуђујућа пресуда.

Посебно сматрам да је изрицање заштитне мере одузимања предмета када је прекршајни поступак против учиниоца обустављен због наступања апсолутне застарелости, противзаконито јер после наступања апсолутне застарелости за вођење прекршајног поступка због било ког прекршаја, па и прекршаја прописаног Царинским законом прекршајни суд не може предузети ниједну процесну радњу па ни да донесе решење о изрицању заштитне мере одузимања предмета извршења прекршаја чак и у случају да то захтевају интереси опште безбедности и разлози морала, а што је јасно прописано одредбама члана 298 став 4 Царинског закона.

СУДИЈА ПРЕКРШАЈНОГ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА
ОДЕЉЕЊА У КРАГУЈЕВЦУ

Миланка Димитријевић